

Villie fra alle Sider vil kunne lykkes at arbejde de to Lovforslag saaledes sammen, at vi kommer til en baade fornuftig og for Sagen taalelig Løsning. Det er mig ikke muligt at forstaa, hvorfor det ikke skulde være muligt at naa en saadan Løsning. Forslagsstillerne har jo ikke tænkt paa, at hele Sagen skulde ordnes paa een Gang. Vi har tænkt os en Periode paa 10 Aar. Skulde det vise sig at være for anstrengende for Statskassen, kan man jo lægge et Aar eller to til. Det gælder blot om at komme til en Afgørelse. Sagen kan ikke være tjent med at blive skudt ud i Fremtiden.

Det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) var lige ved at sammenligne vort Forslag med Hvide Sande-Sagen. Jeg kan slet ikke finde, at der er nogen som helst Forbindelse derimellem. Derimod synes jeg, at der er en meget stor Lighed mellem Hvide Sande og Thyborøn. Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) oplyste i Gaar, at man havde boret indtil 50 Fod ved Thyborøn uden at faa fast Bund. Hvor meget længere man skal bore i Hvide Sande, ved jeg ikke, men naar man først skal 50 Fod ned, betyder det ikke meget, om man skal 60 eller 70 Fod ned for at naa fast Bund. Det vil med andre Ord sige, at man er saa langt nede, ogsaa i Thyborøn, med den faste Bund, at der er Mulighed for, at baade Strøm og Bølgeslag kan anrette Ødelæggelser. I det Stykke tror jeg ikke, at Thyborøn adskiller sig videre fra Hvide Sande. Nej, vil det ærede Medlem over paa fast Bund, saa maa han over paa vort Forslag. Vi har søgt at faa anlagt de Havne, som efter vor Mening vil betynde en Udvikling af det danske Fiskeri i Fremtiden, paa fast Grund, paa Steder, hvor det har vist sig, at Molerne har kunnet staa. Det er blevet oplyst, at nu har Hirtshals Mole staaet i 20 Aar, og den staaer i nogen Maade den Dag idag som fra først af. Hvor mon man tror, at den Mole, som den højtærede Minister har foreslaaet, er 20 Aar efter, naar der ikke er foretaget Udkastning paa den, men man har ladet den passe sig selv? Den vil for længst være forsvundet fra Vandets Overflade, og det er muligt, at den vil være meget stærkt i Begreb med at forsvinde endog fra Jor-

dens Overflade. Man kommer ikke paa fast Grund, naar man bygger der.

Det er heller ikke muligt helt at overse Rækkevidden af Regeringsforslaget, og jeg er glad ved, at det ikke lægger Skjul paa alle de mulige, jeg kunde næsten sige umulige Forbehold, man tager. Det er vist rimeligt nok, for jeg tror, at selve Vandbygningsvæsenet vil tage mindst de samme Forbehold, maaske endda lidt stærkere, hvis man gik det meget nær paa Klingen. Der er i hele Vandbygningsvæsenet maaske kun en eneste Mand, der har en stærk Tro paa fremdeles at bygge og fremdeles at udgrave. De andre har, hvad ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, deres Betæneligheder. Jeg kan forstaa det berettigede i Ønsket om en Forbedring af Besejlingsforholdene i Thyborøn Kanal, hvis jeg havde Tro til, at det var muligt at skabe et Løb som det, man nu gennem Tiderne har gravet paa Aar efter Aar. Det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) udtalte under Finanslovens første Behandling en meget stærk Kritik af den Maade, hvorpaa dette Arbejde foretages. Det ærede Medlem sagde omtrent som saa: Man begynder i Marts Maaned at pumpe og udgrave Løbet, og naar man hen imod November lige er blevet færdig, maaske endda knap nok, saa indstiller man Virksomheden, og saa kommer Vinterstormene og Stormfloderne og fylder atter Løbet med Sand, og saa begynder man igen næste Foraar. Af flere ærede Talere er det sagt, at det Lovforslag, som Ministeren har forelagt, bygger paa de gjorte Erfaringer. Jeg vil hellere sige, at man bygger paa Trods af Erfaringen, thi Erfaringen har vist, at det ærede Medlem fra Hurup har Ret. Vi kan ikke dirigere disse Naturkræfter tilnærmelsesvis for saadanne Beløb; for at kunne det skal vi op til Beløb, der ganske sikkert er uoverkommelige for den danske Statskasse. Vi kan grave et Løb, men Vesterhavet tager sig den Frihed, naar det findes belejligt, at fylde det igen, og det kan vi blive ved med, saa længe vi vil. Det ærede Medlem foreslog, at man skulde gaa en anden Vej, man skulde hjælpe Naturen, saaledes at det Løb, som Naturen lavede, det skulde man følge og saa rydde op i de Smaagrunde, der lagde sig der. Jeg er ikke i Tvivl om, at dette vilde være